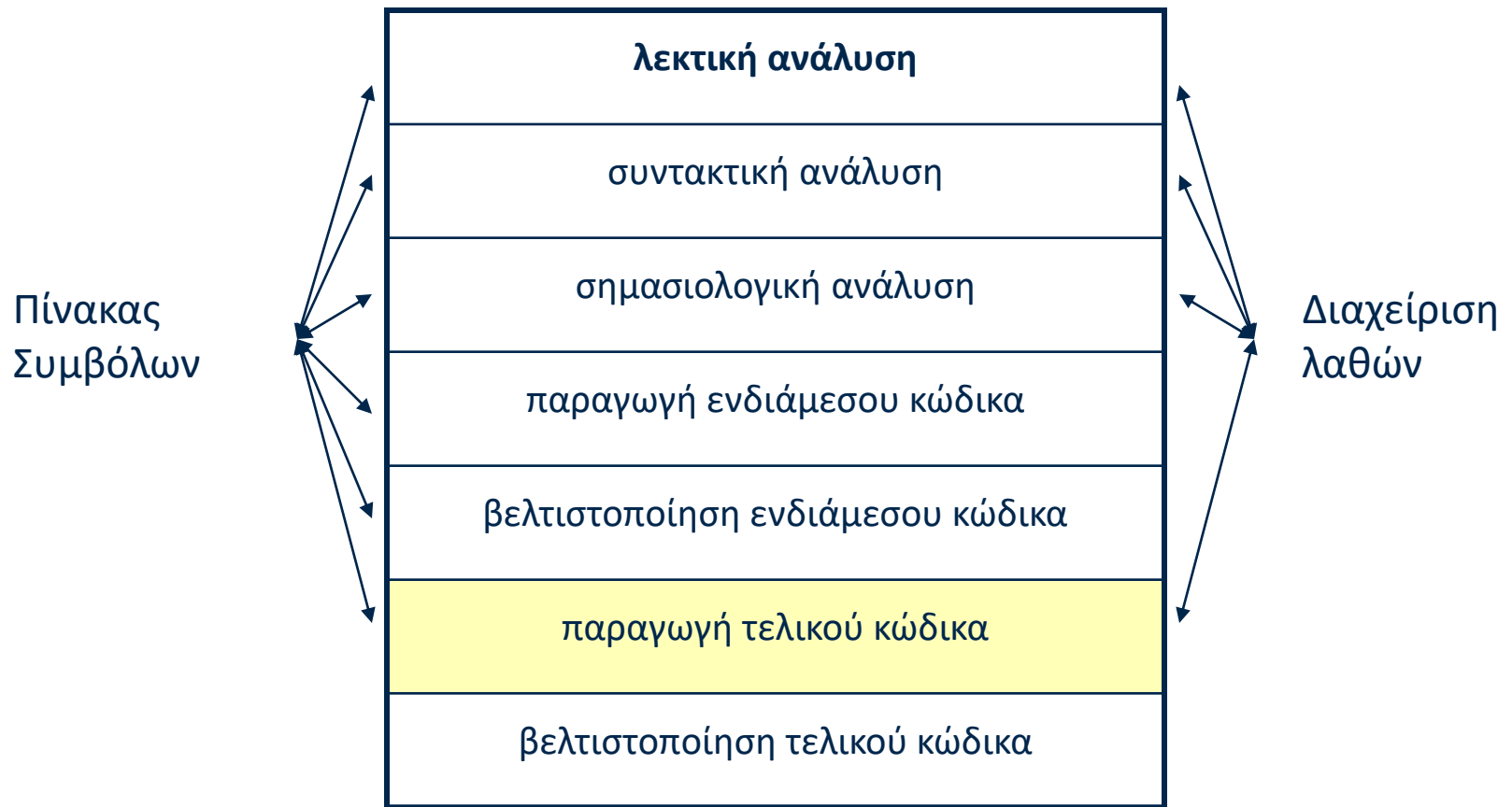

Παραγωγή Τελικού Κώδικα για την Αρχιτεκτονική MIPS

Διαλέξεις στο μάθημα: Μεταφραστές
Γιώργος Μανής

ΤΜΗΜΑ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ Η/Υ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
DEPARTMENT OF COMPUTER SCIENCE & ENGINEERING
UNIVERSITY OF IOANNINA

Οι Φάσεις της Μεταγλώττισης

Παραγωγή Τελικού Κώδικα

Παραγωγή Τελικού Κώδικα

- ✦ Από κάθε μία εντολή ενδιάμεσου κώδικα παράγουμε τις αντίστοιχες εντολές του τελικού κώδικα
- ✦ Κύριες ενέργειες στη φάση αυτή:
 - οι μεταβλητές απεικονίζονται στην μνήμη (στοίβα)
 - το πέρασμα παραμέτρων και η κλήση συναρτήσεων
- ✦ Θα δημιουργήσουμε κώδικα για τον επεξεργαστή MIPS

Η Αρχιτεκτονική MIPS

Καταχωρητές που θα μας φανούν χρήσιμοι:

- καταχωρητές προσωρινών τιμών: \$t0...\$t7
- καταχωρητές οι τιμές των οποίων διατηρούνται ανάμεσα σε κλήσεις συναρτήσεων: \$s0...\$s7
- καταχωρητές ορισμάτων: \$a0...\$a3
- καταχωρητές τιμών: \$v0,\$v1
- stack pointer \$sp
- frame pointer \$fp
- return address \$ra

Η Αρχιτεκτονική MIPS

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες για αριθμητικές πράξεις:

- `add $t0,$t1,$t2` $t0 = t1 + t2$
- `sub $t0,$t1,$t2` $t0 = t1 - t2$
- `mul $t0,$t1,$t2` $t0 = t1 * t2$
- `div $t0,$t1,$t2` $t0 = t1 / t2$

Η Αρχιτεκτονική MIPS

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες για μετακίνηση δεδομένων:

▪ <code>move \$t0,\$t1</code>	<code>t0=t1</code>	μεταφορά ανάμεσα σε καταχωρητές
▪ <code>li \$t0, value</code>	<code>t0=value</code>	σταθερά σε καταχωρητή
▪ <code>lw \$t1,mem</code>	<code>t1=[mem]</code>	περιεχόμενο μνήμης σε καταχωρητή
▪ <code>sw \$t1,mem</code>	<code>[mem]=t1</code>	περιεχόμενο καταχωρητή σε μνήμη
▪ <code>lw \$t1,(\$t0)</code>	<code>t1=[t0]</code>	έμμεση αναφορά με καταχωρητή
▪ <code>sw \$t1,-4(\$sp)</code>	<code>t1[\$sp-4]</code>	έμμεση αναφορά με βάση τον \$sp

Η Αρχιτεκτονική MIPS

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες για άλματα:

- `b label` branch to label
- `beq $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1=\$t2$
- `blt $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1<\$t2$
- `bgt $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1>\$t2$
- `ble $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1\leq\$t2$
- `bge $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1\geq\$t2$
- `bne $t1,$t2,label` jump to label if $\$t1\neq\$t2$

Η Αρχιτεκτονική MIPS

Εντολές που θα μας φανούν χρήσιμες στην κλήση συναρτήσεων:

- `j label` jump to label
- `jal label` κλήση συνάρτησης
- `jr $ra` άλμα στη διεύθυνση που έχει ο καταχωρητής
στο παράδειγμα είναι ο `$ra` που έχει την
διεύθυνση επιστροφής συνάρτησης

Βοηθητικές Συναρτήσεις - *glibc*

- # μεταφέρει στον \$t0 την διεύθυνση μιας **μη τοπικής** μεταβλητής
- # από τον πίνακα συμβόλων βρίσκει πόσα επίπεδα επάνω βρίσκεται η μη τοπική μεταβλητή και μέσα από τον σύνδεσμο προσπέλασης την εντοπίζει

lw \$t0,-4(\$sp)

στοίβα του γονέα

όσες φορές χρειαστεί:

lw \$t0,-4(\$t0)

στοίβα του προγόνου που έχει τη μεταβλητή

add \$t0,\$t0,-offset

διεύθυνση της μη τοπικής μεταβλητής

Βοηθητικές Συναρτήσεις – loadnr

- # μεταφορά δεδομένων στον καταχωρητή r
- # η μεταφορά μπορεί να γίνει από τη μνήμη (στοίβα)
- # ή να εκχωρηθεί στο r μία σταθερά
- # η σύνταξη της είναι loadnr(v,r)
- # διακρίνουμε περιπτώσεις

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *loadnr*

- ✦ αν *n* είναι σταθερά

`li $tr,n`

- ✦ αν *n* είναι καθολική μεταβλητή – δηλαδή ανήκει στο κυρίως πρόγραμμα

`lw $tr,-offset($s0)`

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *loadnr*

- αν *n* είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος φωλιάσματος ίσο με το τρέχον, ή προσωρινή μεταβλητή

`lw $tr,-offset($sp)`

- αν *n* είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος ίσο με το τρέχον

`lw $t0,-offset($sp)`

`lw $tr,($t0)`

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *loadnr*

- ✦ αν *n* είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος φωλιάσματος μικρότερο από το τρέχον

`gnlvcode()`

`lw $tr,($t0)`

- ✦ αν *n* είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος μικρότερο από το τρέχον

`gnlvcode()`

`lw $t0,($t0)`

`lw $tr,($t0)`

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *storer_n*

- # μεταφορά δεδομένων από τον καταχωρητή r στη μνήμη (μεταβλητή v)
- # η σύνταξη της είναι $\text{storer}_n(r,v)$
- # διακρίνουμε περιπτώσεις

Βοηθητικές Συναρτήσεις – storev

- ✦ αν v είναι καθολική μεταβλητή – δηλαδή ανήκει στο κυρίως πρόγραμμα

sw \$tr,-offset(\$s0)

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *storev*

- αν *v* είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος φωλιάσματος ίσο με το τρέχον, ή προσωρινή μεταβλητή

`sw $tr,-offset($sp)`

- αν *v* είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος ίσο με το τρέχον

`lw $t0,-offset($sp)`

`sw $tr,($t0)`

Βοηθητικές Συναρτήσεις – *storev*

- αν *v* είναι τοπική μεταβλητή, ή τυπική παράμετρος που περνάει με τιμή και βάθος φωλιάσματος μικρότερο από το τρέχον

`gnlvcode(v)`

`sw $tr,($t0)`

- αν *v* είναι τυπική παράμετρος που περνάει με αναφορά και βάθος φωλιάσματος μικρότερο από το τρέχον

`gnlvcode(v)`

`lw $t0,($t0)`

`sw $tr,($t0)`

Εντολές Αλμάτων

⌘ jump, “_”, “_”, label

j label

⌘ relop(?),x,y,z

loadvr(x,1)

loadvr(y,2)

branch(?),\$t1,\$t2,z

branch(?) : beq,bne,bgt,blt,bge,ble

Εκχώρηση

⌘ :=, x, “_”, z

loadvr(x,1)

storerv(1,z)

Εντολές Αριθμητικών Πράξεων

op x,y,z

loadvr(x,1)

loadvr(y,2)

op \$t1,\$t1,\$t2 op: add,sub,mul,div

storerv(1,z)

Εντολές Εισόδου-Εξόδου

out “_”, “_”, x

li \$v0,1

li \$a0, x

syscall

in “_”, “_”, x

li \$v0,5

syscall

το αποτέλεσμα γράφεται στον \$v0

Επιστροφή Τιμής Συνάρτησης

`retv "_", "_", x`

`loadvr(x,1)`

`lw $t0,-8($sp)`

`sw $t1,($t0)`

αποθηκεύεται ο x στη διεύθυνση που είναι αποθηκευμένη στην 3^η θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης

εναλλακτικά μπορούμε να γράψουμε το αποτέλεσμα στον \$v0, και μετά πρέπει να φροντίσουμε να το πάρουμε από εκεί

`loadvr(x,1)`

`move $v0,$t1`

Παράμετροι Συνάρτησης

- πριν από την πρώτη παράμετρο, τοποθετούμε τον \$fp να δείχνει στην στοίβα της συνάρτησης που θα δημιουργηθεί

add \$fp,\$sp,framelength

Παράμετροι Συνάρτησης

▪ `par,x,CV, _`

`loadvr(x,0)`

`sw $t0, -(12+4i)($fp)`

όπου i ο αύξων αριθμός της παραμέτρου

Παράμετροι Συνάρτησης

- # par,x,REF, _
 - αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

add \$t0,\$sp,-offset

sw \$t0,-(12+4i)(\$fp)

Παράμετροι Συνάρτησης

- # par,x,REF, _
 - αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

lw \$t0,-offset(\$sp)

sw \$t0,-(12+4i)(\$fp)

Παράμετροι Συνάρτησης

- # par,x,REF, _
 - αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση τοπική μεταβλητή ή παράμετρος που έχει περαστεί με τιμή

gnlvcode(x)

sw \$t0,-(12+4i)(\$fp)

Παράμετροι Συνάρτησης

- # par,x,REF, _
 - αν η καλούσα συνάρτηση και η μεταβλητή x έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, η παράμετρος x είναι στην καλούσα συνάρτηση παράμετρος που έχει περαστεί με αναφορά

gnlvcode(x)

lw \$t0,(\$t0)

sw \$t0,-(12+4i)(\$fp)

Παράμετροι Συνάρτησης

par,x,RET, _

γεμίζουμε το 3^ο πεδίο του εγγραφήματος δραστηριοποίησης της κληθείσας συνάρτησης με τη διεύθυνση της προσωρινής μεταβλητής στην οποία θα επιστραφεί η τιμή

```
add $t0,$sp,-offset
```

```
sw $t0,-8($fp)
```

Κλήση Συνάρτησης

call, _, _, f

αρχικά γεμίζουμε το 2^ο πεδίο του εγγραφήματος δραστηριοποίησης της κληθείσας συνάρτησης με την διεύθυνση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης του γονέα της, ώστε η κληθείσα να γνωρίζει που να κοιτάξει αν χρειαστεί να προσπελάσει μία μεταβλητή την οποία έχει δικαίωμα να προσπελάσει, αλλά δεν της ανήκει

- αν καλούσα και κληθείσα έχουν το ίδιο βάθος φωλιάσματος, τότε έχουν τον ίδιο γονέα

lw \$t0,-4(\$sp)

sw \$t0,-4(\$fp)

- αν καλούσα και κληθείσα έχουν διαφορετικό βάθος φωλιάσματος, τότε η καλούσα είναι ο γονέας της κληθείσας

sw \$sp,-4(\$fp)

Κλήση Συνάρτησης

- στη συνέχεια μεταφέρουμε τον δείκτη στοίβας στην κληθείσα

```
add $sp,$sp,framelength
```

- καλούμε τη συνάρτηση

```
jal f
```

- και όταν επιστρέψουμε παίρνουμε πίσω τον δείκτη στοίβας στην καλούσα

```
add $sp,$sp,-framelength
```

Κλήση Συνάρτησης

μέσα στην κληθείσα

- στην αρχή κάθε συνάρτησης αποθηκεύουμε στην πρώτη θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης την διεύθυνση επιστροφής της την οποία έχει τοποθετήσει στον `$ra` η `jal`

`sw $ra,($sp)`

- στην τέλος κάθε συνάρτησης κάνουμε το αντίστροφο, παίρνουμε από την πρώτη θέση του εγγραφήματος δραστηριοποίησης την διεύθυνση επιστροφής της συνάρτησης και την βάζουμε πάλι στον `$ra`. Μέσω του `$ra` επιστρέφουμε στην καλούσα

`lw $ra,($sp)`

`jr $ra`

Αρχή Προγράμματος και Κυρίως Πρόγραμμα

- ✦ το κυρίως πρόγραμμα δεν είναι το πρώτο πράγμα που μεταφράζεται, οπότε στην αρχή του προγράμματος χρειάζεται ένα άλμα που να οδηγεί στην πρώτη ετικέτα του κυρίως προγράμματος

```
j Lmain
```

- ✦ στη συνέχεια πρέπει να κατεβάσουμε τον \$sp κατά framelength της main

```
add $sp,$sp,framelength
```

- ✦ και να σημειώσουμε στον \$s0 το εγγράφημα δραστηριοποίησης της main ώστε να έχουμε εύκολη πρόσβαση στις global μεταβλητές

```
move $s0,$sp
```

Παραγωγή Τελικού Κώδικα

ευχαριστώ !!!
